

Az ellátó szakasz tevékenysége a gyakorlaton

(Fordította: Gál József mk. százados)

Nem első éve vezetem a zászlóalj ellátó szakaszát. Ennek következtében elég lehetőségem volt arra, hogy szilárdan meggyőződjek arról, hogy csakis a tábori gyakorlatokon és foglalkozásokon képesek a hadtápszolgálat újoncai elsajátítani azon ismereteket és gyakorlati tapasztalatokat, melyek szükségesek az alegységek pontos ellátásához. Úgy vélem, hogy nem szükséges ezt a szemmel látható igazságot bizonygatni. Hisz bármennyire is jól kiképzett például a szakács állandó elhelyezési körülmények között ételek elkészítésében, ha ezzel gyakorlatban tábori viszonyok között soha nem foglalkozott, úgy nagyon nehéz dolga lesz hadműveletek során. Ezért tulajdonítok ilyen különösen fontos jelentőséget, mint zászlóaljunk ellátó szakaszának parancsnoka, a személyi állomány tábori viszonyok közötti kiképzésének. Megkövetelem, hogy az elméleti felkészültséget be is gyakorolják az új hadtápkatonák a harcászati gyakorlatokon.

Ez a követelmény egyenlően vonatkozik mindenkire, arra aki biztosítja a lőszert, üzemanyagot és más anyagi eszközöket; főzi az ételt és megszervezi a harcokocsizók étkeztetését nehéz feltételek között. Magas fokú tábori ismeretek nélkül az ellátó szakasz katonái és tisztesei ezt a feladatot nagyon nehezen oldanák meg.

Nemrégiben harcászati gyakorlaton vettünk részt. A hadtápallegységek működésének feltételei rendkívül nehezek voltak. Ezt még bonyolította a kedvezőtlen időjárás. Ennek ellenére a személyi állomány lelkesedéssel tevékenykedett. Az összes szakember elmélyítette ismereteit és elsajátította a tábori munka különlegességeit. Ha kezdetben egyes katonák bizonytalanok is voltak, úgy a „harc” hevében már meggyőzőbben dolgoztak. És ez természetes. Hisz sokan közülük először vetek részt tábori gyakorlaton.

Rádiójelre foglalta el a zászlóalj a kijelölt körzetet és menetből védelmi állást foglalt. Előre összeállítottuk az élelmiszer-szükségleteket. A személyi állomány részére előírt élelmiszereket széjjelosztottuk minden egyes alegység részére. Az időben történő felkészülés elősegítette a továbbiakban is a kitűzött feladat maradéktalan végrehajtását.

A védelemben korlátozott idő alatt telepíteni kellett az összes hadtápallegységet, ezen belül a gazdasági ellátó pontot is, létre kellett hozni

a mozgókonyhák részére műszakilag berendezett fedezékeket, valamint álcázó tevékenységgel rejtteni kellett a szállító gépkocsikat, meg kellett szervezni a hadtápaegységek őrzés-védelmét. Mielőtt telepítettük volna a konyhákat megtisztítottuk a kiválasztott terepet az idegen anyagoktól és szeméttől, hogy ne szennyezze az az élelmiszereket; zöldségtisztító helyet jelöltünk ki és zárható tetejű gödröt készítettünk. Az élelmiszerek konyhatechnikai megmunkálása céljából sátorban munkaasztalt állítottunk fel. A gyakorlatra magunkkal vittük a húsdeszákakat, különböző késeket, felszereléseket és edényzetet.

A munka a gyakorlat során felkészültséget és fizikai erőfeszítést követelt a hadtáp minden szakemberétől. De a szakácsok megterhelése volt a legnagyobb, hisz naponta háromszor kellett ellátni a személyi állományt meleg étellel.

Az élelmiszerek előkészítése és feldolgozása reggelihez, ebédhez és vacsorához fagyban, rendkívül bonyolult feladattá vált. Itt nem volt sem stacionális konyhaberendezés, sem vízvezeték. Éjszaka szigorúan be kellett tartani az álcázási rendszabályokat, ami további nehézségeket teremtett. Megnehezedett a szakácsok dolga a hús és hal feldolgozásánál, valamint a meleg étel kiadásánál sötétben. Fényforrásokat tilos volt alkalmazni annak érdekében, hogy fel ne derítsék a zászlóalj ellátó pontot.

Különös dicséretet érdemeltek U. Hintál és F. Usz honvédek, szakmájuk igazi mesterei. Úgy tűnik, hogy ezek a szakácsok egyáltalán nem pihentek, de azért vidáman tartották magukat, kezükben égett a munka. Időben és ízletes ételt főztek. Nem véletlenül fejezték ki a katonák őszinte köszönetüket nekik. De hát, hogy is lehetett ezt nem megköszönni. Hisz Uno Hintál addig nem nyugodott le, amíg az utolsó emberig is mindenkit jól nem tartott. Ugyanígy viselkedett Fjodor Usz is.

A gazdasági ellátó pont a zászlóalj védelmi mélységében helyezkedett el. Erdőben, a peremvonaltól néhány kilométerre telepítettük és álcáztuk. A készételt a zászlóaljparancsnok utasítása alapján a század elosztó pontokra szállítottuk ki. Innen az étel ételhordókban került a harcokocsikhoz, ahol az álcázási rendszabályok betartásával osztották ki.

A készétel, kenyér, forró víz kiszállításakor rendkívüli elővigyázatosságra volt szükség, különösen éjjel, amikor tilos volt a védelmi körlet álcázásának felfedése. Ebből a célból a zászlóaljtorzs utasításának megfelelően az útvonalat úgy választottuk ki, hogy az a terepdomborulatokhoz alkalmazkodjon, olyan erdőszélen haladjon át, melyet az „ellenség” felől nem lehet látni. Ezenkívül a meleg ételt, élelmiszert szállító gépkocsi a nap sötét szakában fényszóró nélkül közlekedett. A Terukov sorállományú gépkocsivezető becsülettel helytállt a legnehezebb feltételek között is. Hisz a gépkocsit teljesen sötétben kellett vezetni felázott úton, elmocsarasodott terepszakaszokon keresztül, de Alekszander Terukov gépkocsija hiba nélkül engedelmeskedett.

A harcászati gyakorlaton különböző helyzet alakult ki. Volt atom- és vegyiriadó is. Az ifjú hadtáp szakemberek védőtevékenységet is végeztek. Ez lényegesen megnehezítette a munkát, nagy óvatosságot és pontosságot követelt meg a személyi állománytól az ételek radioaktív ellenőrzése aprólékos elvégzésének szempontjából.

A lefolytatott gyakorlat jó vizsgája volt szakaszunknak. A harcosok ellenőrizték önmagukat, tábori tapasztalatokra tettek szerint. Különös öröm, hogy semmilyen nehézség nem riasztotta vissza az embereket és minden akadályt sikeresen leküzdöttek. A gyakorlat értékelésekor a zászlóalj parancsnoka megdicsérte az ellátó szakasz személyi állományát sikeres tevékenységéért és az összes katonát és tisztet dicséretben részesítette.